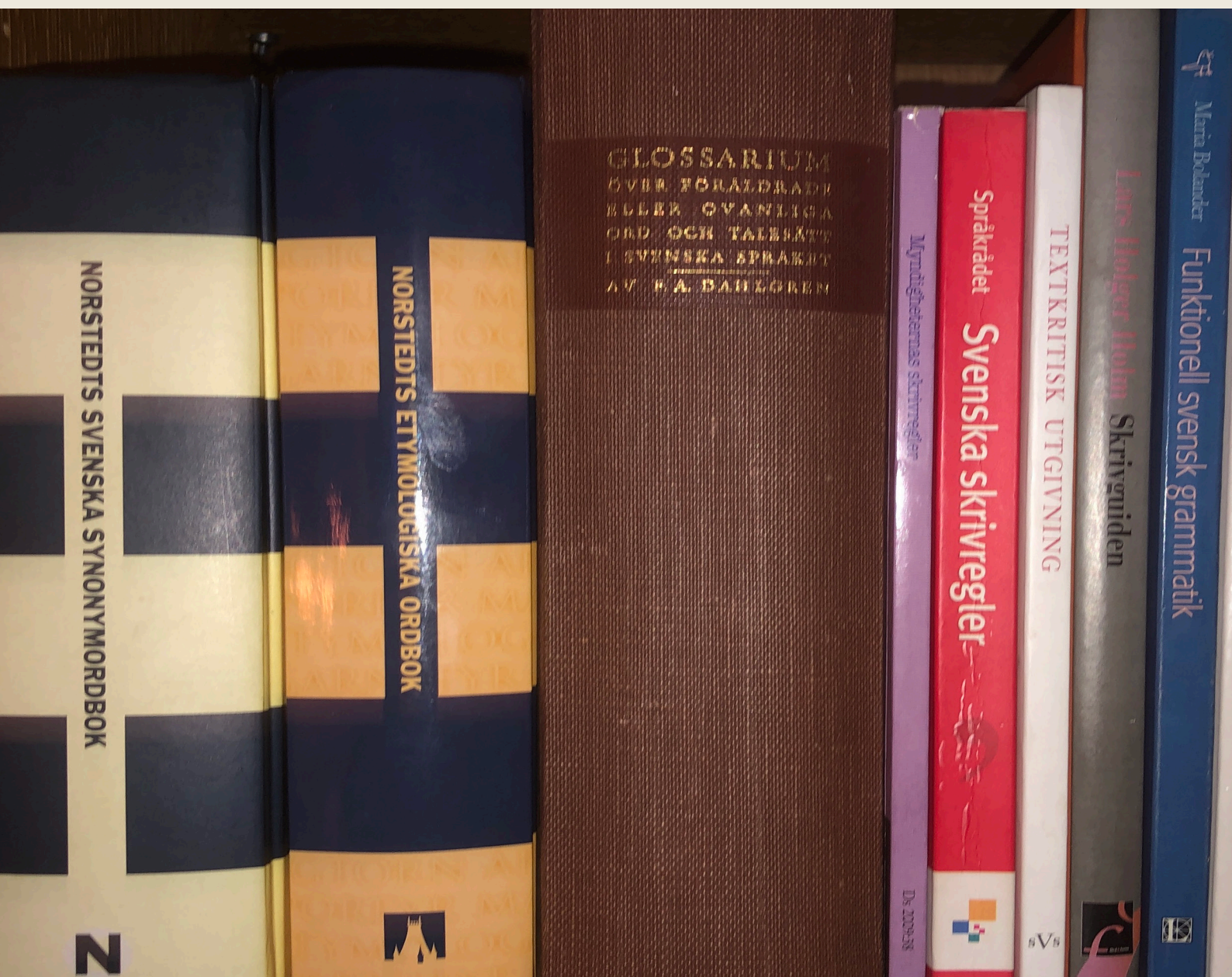

SVENSK GENEALOGISK TIDSKRIFT

Genealogiska Föreningen

Författarinstruktion

Av Michael Lundholm

Författarinstruktion

Hur bör jag skriva och utforma en artikel till Svensk Genealogisk Tidskrift?

– Av Michael Lundholm –

Alla kan skriva en artikel till SGT. Många tvekar dock och det beror mest på att man känner en ovana och osäkerhet inför själva skrivandet. Man har inte gjort det tidigare eller på väldigt länge. Inte för att man inte har något viktigt att berätta.

Liksom all forskning handlar släktforskning om att först ställa en fråga. Att berätta om forskningsresultaten innebär att man berättar om svaren på frågan. När man ska berätta om sin forskning talar man först om vilken frågan var och hur man gick tillväga för att besvara frågan. Vilka källor använde man? Vilka källor använde man inte? Vilka svar på frågan kom man fram till? Vad kunde man inte besvara? Vilka var slutsatserna?

Precis som med allting annat blir det lättare om man har tränat och övat på att skriva tidigare. Ibland har man fått det genom sitt yrkesliv. Ibland har man inte alls gjort något som detta tidigare. Då kan man behöva man hjälp. Redaktionen för SGT står redo att ge den hjälpen. Det är bättre att först fråga om hjälp och sedan inte skriva något, än att aldrig fråga om hjälp!

För att underlätta för läsare, vana som ovana, vill vi att SGT ska vara enkel att läsa och se likadan ut ut i olika artiklar och i olika nummer. I SGT försöker vi därför normalisera texternas och tidskriftens utformning. Den normaliseringen utgår i de flesta fall från standarder som redan existerar:

- När det gäller språkets utformning, avstavning, förkortningar och allt sådant (med ett annat ord ortografin) följer vi de rekommendationer som ges i *Svenska skrivregler* som är utgiven av Språkrådet (Karlsson 2017).
- När det gäller källhänvisningar råder närmast anarki i släktforskarvärlden. Vi följer dock de principer som redovisas i min handbok *Källkritik och källhänvisningar* (Lundholm 2016). Principerna har implementerats i en modell för presentation av forskningsresultat i en tidskrift. Den har nu prövats framgångsrikt i SGT under flera år. Källhänvisningen utformas på ett sätt som liknar *Harvard-systemet* litteraturhänvisningar och pekar mot källförteckningen som utformas enligt den nomenklatur för arkivinstitutioner, arkiv och arkivhandlingar som finns i Riksarkivets *Nationell Arkivdatabas (NAD)*.
- Litteraturhänvisningar anges enligt en tillämpning av *Harvard-systemet* och pekar därför mot en litteraturförteckning med fullständiga bibliografiska poster som utformas i enlighet med den information som finns Kungliga bibliotekets nationella söktjänst *Libris*.
- Ortsangivelser sker enlighet med den norm som används i *Svenskt ortnamnslexikon* som utges av Institutet för språk och folkminnen (Wahlberg 2016).
- Stavning av personnamn normaliseras i enlighet med *Så stavar du namnen. Sveriges släktforskarförbunds namnlista* (Skogsjö 1999).

I varje nummer av SGT (omslagets bakre insida) innehåller en kortfattat författarinstruktion. Förevarande text är tänkt som en komplettering för den som önskar

utförligare diskussion och exempel av hur denna normering ska ske. Denna text är i sig också ett försöka att tillämpa de normer som beskrivs. Vi är tacksamma om författarna redan från början efter bästa förmåga försöker anpassa artikeln till denna norm. En artikel faller inte på att man från början inte fått dessa saker rätt från början men det underlättar ett fokus på artikelns innehåll. Redaktionen bistår självfallet med att anpassa artikeln till normen.

Varför är det viktigt att ställa en fråga?

När vi släktforskar gör vi det på väldigt olika sätt vid olika tillfällen. Det kan exempelvis handla om att komplettera en antavla eller komplettera en anas stamtavla för att hitta DNA-matcher. Frågeställningen är då kanske inte alltid så uttalad. I andra fall är frågan klar och tydlig när vi exempelvis försöker svara vem en viss persons föräldrar var bland flera kandidater.

När man skriver en artikel behöver man dock explicit ställa en fråga eller beskriva ett problemområde. Utan frågan befinner man sig i samma belägenhet som Alice i underlandet när hon möter klockarkatten och frågar ...

- »– Jag undrar om du skulle vilja tala om för mej vilken väg jag skall gå nu?
- Det beror rätt mycket på vart du ska? svarade katten.
- Det gör nästan detsamma ... sa Alice.
- Då gör det detsamma åt vilket håll du går, sa katten.«¹

Om man inte ställer en fråga så blir det man redovisar inte självklart något svar alls. Man vet heller inte ens hur undersökningen ska bedrivas. Vart ska jag? Vilka avgränsningar är rimliga att göra?

När man börjar inse att det man håller på med faktiskt kanske kan bli en artikel, även om forskningsprocessen inte alls är avslutad, så kan det vara bra att skriva ned en liten sammanfattning (100 ord) om frågan och problemområdet. Det kan alltså vara så att den lite planlösa forskningen leder fram till en tydlig och explicit fråga så att forskningen helt eller till del kan komma att föregå frågan. För presentationen av forskningen är dock frågan nödvändig för presentationen kanske inte alls bör följa samma väg som forskningen tog.

Det finns ytterligare skäl till att klargöra frågan. Biskopen och professorn Esaias Tegnér (1782–1846) uttryckte sig så här vid magisterpromotionen vid Lunds universitet 1820:

- »Vad du ej klart kan säga, vet du ej; med tanken ordet föds på mannens läppar: det dunkelt sagda är det dunkelt tänkta.«²

Medan diktens sista strof nog är ganska välkänd är nog inte de två första det. Svaret är att det är först när tankarna uttryckligen artikuleras med ord som man tydliggör för sig själv vad man menar.

Lämpliga frågor och problemområden

Det finns många bra typer av frågor att ställa för släktforskare. Det är viktigt att frågan berör många personer för att berättelsen ska bli intressant. Berättelsen kan bli intressant för läsarna av flera olika skäl.

¹ Carrol (1983, s. 55). Detta avsnitt har inspirerats av en instruktion jag en gång skrev tillsammans med kollegor om hur man skulle skriva kandidatuppsats i nationalekonomi vid Stockholms universitet.

² Tegnér (1943, s. 156)

Artiklar om personer som levde för längre tillbaka snarare än närmare nutid kommer att ha flera ättlingar och kommer därför att vara intressanta för flera läsare. Artiklar med metodologisk inriktning, som visar hur man löser ett problem, kommer dock att vara intressant för många oavsett när de avhandlade personerna levde. Det gäller exempelvis problem där svaret inte enkelt hittas i en kyrkbok eller annan källa. Att lösa upp en sådan knut är ofta en intressant utgångspunkt för en artikel eftersom lösningen oftast beror på användningen av mer ovanliga källor eller ett slumpfynd av en uppgift på en oförväntad plats. Då kan andra lära sig mer om släktforskning genom artikeln även om man inte har något särskilt intresse av de avhandlade personerna. Slumpfynden är också viktiga att redovisa då de definitionsmässigt inte går att leta efter. Ett annat lämpligt problem är att artikeln visar på att äldre släktforskning innehåller felaktiga uppgifter. Det kan handla om felaktiga uppgifter i publicerad litteratur eller uppgifter som finns på nätet.

Dvärgar på jättars skuldror: hänvisa till litteraturen

Uttrycket i rubriken avser säga att ny forskning alltid kan nå lite längre än gammal. Samtidigt betyder det att man måste ha klart för sig vad tidigare forskning säger. Det är viktigt att redogöra för vad litteraturen anger på ett område så att det är tydligt vad som är gamla resultat från litteraturen och vad man själv bidrar med.

Detta är särskilt viktigt om den äldre litteraturen är behäftad med felaktigheter. Det kan då vara angeläget att ta upp dessa och visa att och varför de är fel, snarare än bara redovisa de korrekta förhållandena. Ibland kan det också vara av värde att se hur felaktiga uppgifter spridit sig. Det är oftast bäst att ha ett sammanhållet avsnitt där man går igenom och diskuterar tidigare litteratur.

Disposition

Artikeln disposition kan se ut på många olika sätt. Vanligtvis inleds dock artikeln av en genomgång av problemområde, fråga, syfte etc. Ibland kan det därefter finnas behov att säga något om tidigare litteratur, om källäget och om det geografiska område som avhandlas. Därefter meddelas huvudresultaten och artikeln fortsatta disposition. Tidigare litteratur, källäget och geografiskt område kan, beroende på behov, alternativt diskuteras i separata avsnitt efter inledningen. Därefter kommer resultatredovisningen som vanligen utgörs av någon form släktredovisning (se nedan). Artikeln avslutas men några sammanfattande kommentarer. Se vidare tidigare nummer av SGT för alternativ och inspiration.

Redovisningsprinciper

Ett vanligt nybörjarfel är att man som författare anser sig ha mycket att berätta och försöker få med så mycket som möjligt av forskningsresultaten. Här gäller det då att backa tillbaka till frågan/problemställningen och låta den vara styrande.

Även om man låter frågan/problemställningen vara styrande finns det fler val om vad som ska redovisas som författaren måste göra. Det gäller nämligen att välja en väl avvägd nivå på detaljrikedomen på de uppgifter man har att redovisa och någorlunda konsekvent följa den. Det är inte självklart att bara för att man har många uppgifter från exempelvis domböcker om olika skeenden av en persons liv att dessa uppgifter därför ska redovisas. Til syvende og sidst är det den valda frågan som ska styra vad som ska redovisas. Oftast har frågan en genealogisk inriktning vilket ofta får till konsekvens att uppgifter av icke-genealogisk natur kanske inte bör

redovisas i sin helhet. För en artikel med mer personhistorisk inriktning är saken förstås annorlunda.

Det man bör precisera för sig själv som författare är exempelvis vilka generationer som redovisningen ska omfatta, vilka personuppgifter som ska redovisas (exempelvis född/vigd/död, yrke, bostadsort, yrke/titel), vad som gäller för makar och deras föräldrar) etc. Se nedan för exempel.

I familjetabeller bör man eftersträva att hålla en jämn nivå på redovisningen över de olika presenterade individerna och familjerna. Den valda frågan bör här vara vägledande. Om saknade uppgifter är perifera i förhållande till frågan kan man i första hand fundera på om den valda redovisningsnivån var lämplig och i andra hand redovisa tidigare forskningsresultat om sådana finns. Om däremot saknade uppgifter är mer centrala i förhållande till den valda frågan bör man sätta in ytterligare forskningsinsatser och om de är resultatlösa rapportera detta.

Ibland händer det att ett projekt leder till överskottsmaterial som visserligen är relaterat till den valda frågan men ändå är perifert givet eller faller utanför den valda redovisningsnivån. Istället för att pressa in materialet i artikeln bör man överväga om inte materialet är värt en egen fråga och därmed kan konstituera en egen artikel som står på egna ben.

Släktredovisningar och familjetabeller

Man väljer själv vilken typ av släktbegrepp man vill använda. Här är några exempel på de vanligaste:

- Patrilineär (agnatisk) släkt. Redovisning av personer som härstammar från en viss person med släktskapet räknat genom män.
- Matrilineär släkt. Redovisning av personer som härstammar från en viss person med släktskapet räknat genom kvinnor.
- Bilinjär (kognatisk) släkt. Redovisning av personer som härstammar från en viss person med släktskapet räknat genom kvinnor och män.

Man kan också bygga upp redovisningen genom att begränsa urvalet av de på det ena eller andra sättet besläktade personerna till de som bodde på en gård, hade ett visst namn eller yrke etc. Det viktiga är inte vilken släktdefinition man använder utan att man tydligt talar om vilken definition som används.

Den mer detaljerade genealogiska informationen kan sammanfattas i så kallade familjetabeller. Här är det alltså viktigt att man försöker hålla en gemensam princip för vilka uppgifter som ska redovisas. Det kan vara lämpligt att respektive familj eller huvudperson får en egen rubrik med namn och levnadsår utsatta i rubriken.

Därefter kan följa personens namn, yrke, levnadsår, föräldrar och äktenskap. På samma sätt anges därefter make/makas yrke, levnadsår och föräldrar. Familjen avslutas med en lista på barnen. Bildar ett barn egen familj och redovisningen av denna ryms inom syftet hänvisas till en tabell för detta barn. Här är ett påhittat exempel (här satt i mindre grad för att man ska var exemplet börjar och slutar):

Familj 1 Nils Andersson (1762–1833)

Nils Andersson. Bonde på Önnersta, Björnlunda socken. Född 13 mars 1762 och död 21 oktober 1833 på Önnersta. Föräldrarna var bonden på Önnersta *Anders Karlsson*, född 3 januari 1729 och död 13 mars 1792 på Önnersta och hans hustru *Brita Persdotter*, född 17 augusti 1735 på Tomta, Björnlunda och död 19 november 1812 på Önnersta.

Gift (1) 12 april 1792 i Björnlunda med *Kerstin Danielsdotter*. Född 15 juni 1755 på Harbro soldattorp, Björnlunda och död 23 november 1795 på Önnersta. Föräldrarna var soldaten *Peter Knapp*, född 1715 och död 3 oktober 1766 på Harbro soldattorp och hans hustru *Anna Persdotter*, född 1725 och död 16 maj 1789 på Fattighuset i Björnlunda. Gift (2) med *Maria Larsdotter*. Född 19 januari 1772 och död 21 mars 1842 på Önnersta. Modern var *Britta Persdotter*, död 14 juli 1791 på Fattighuset i Björnlunda.

Barn:

- (1) *Anders*. Född 15 oktober 1792 i Björnlunda. Död 18 november 1792 på Önnersta, Björnlunda.
- (2) *Anders Nilsson*. Se Familj 2.

Observera att redovisningsnivån valts på följande sätt: Uppgifter om född, vigd och död om huvudpersonen och maka/make, titel/yrke och bostadsort. Ingiftas föräldrar endast född och död, titel/yrke och bostadsort.

Observera i övrigt: Namn på personen, föräldrar maka/make och barn i kursiv. Om personen haft en livskamrat används uttrycken **gift med** eller **i relation med**. Om personen var gift flera gånger används formuläret **gift med (1)** eller **i relation med (1)** inte **gift 1:0** etc. På samma sätt anges med äktenskapets ordningsnummer vilket äktenskap barnen hör till. Därutöver ska förstås eventuella källangivelser tillkomma (se nedan).

I detta exemplet förekom endast en redovisning av uppgifter men ingen diskussion av eventuella forskningsproblem som lösts. Det förutsätter alltså att man innan familjetablerna redovisat denna lösning. En alternativ modell för redovisningen är att redovisning av lösningen på forskningsproblemen blir en integrerad del av tabellerna.

Några skrivregler

Detta är en sammanfattning av de för SGT viktigaste skrivreglerna där merparten kommer från från *Svenska skrivregler* (Karlsson 2017).

Tempus

När man skriver en artikel om släktforskningsresultatet kommer det att bli en berättelse på flera olika plan. På ett plan är det berättelsen om de avhandlade personerna. Det är en berättelse om ett historiskt skeende som är avslutat. Den berättelsen kan med fördel berättas i det tempus som kallas preteritum (tidigare kallat imperfekt).

Det innebär att man skriver att Per Larsson **föddes 1682 och dog 1738**. Han **bodde** de sista åren som inhyreshjon på Nygården. Man bör undvika att skriva med det tempus som kan kallas historisk presens. Det innebär att man inte skriver Per Larsson **föds 1682 och dör 1738** som om händelserna fortfarande pågår.

På ett annat plan finns det en berättelse om den forskning som bedrivits, dels författarens egen och dels den som andra släktforskare bedrivit tidigare. Forskningen kan dock ses som ett ständigt pågående samtal så denna berättelse kan i normalfallet med fördel skrivas i presens: Släktforskaren **Anders Klasson hävdar på sin hemsida** att Per Larsson ägde Nygården. Inte: Släktforskaren **Anders Klasson hävdade på sin hemsida** att Per Larsson ägde Nygården.

Förkortningar och sammandragningar

Förkortningar var vanliga förr i tiden när såväl typografers arbete som boktryckning var dyrbarare än det är i dag. Problemet med dem är att texterna blir svårästa och kan vara svårtolkade då en förkortning inte självklart har endast en tolkning. Huvudregeln i SGT är därför att inte använda förkortningar och sammandragningar. Det finns dock några undantag från den huvudregeln när det gäller hänvisningar till källor och litteratur.

I texter skrivna av släktforskare är det vanligt med förkortningar för olika typer av händelser. Exempelvis **f**, **v** och **d** för **född**, **vigd** och **död**. De ska alltså inte användas. Det är också vanligt att olika typer av arkivhandlingar förkortas. De förkortningarna används inte heller utan vi skriver ut exempelvis **husförhörslängd**, **födelsebok**,

församlingsbok och dombok istället för att använda förkortningarna **hfl**, **fb** och **db**.

Istället för sammandragningar som **sn** och **hd** skriver vi ut orden **socken** och **härad**.

Citat

Citat ska alltid omges av citattecken av typen gåsfötter och vara satt med normal text. Alltså »citerad text«, inte »citerad text», »citerad text» eller ”citerad text”. Citat i citat skrivs »Citerad text ”citerad text”, citerad text«. Om den text man citerar är lite längre än bara en del av en mening eller en hel mening kan man lägga denna text i ett separat stycke. Även här föregås och avslutas citatet av gåsfötter. Ett citat ska alltid ha en källhänvisning.

Huvudregeln är att man ska citera exakt vad som står i källan. Ett citat ska alltså inte ändras för att exempelvis passa de normer vi har i SGT. Se exempelvis citatet från Alice i underlandet ovan. Alice undrar vilken väg hon »skall« gå. *Svenska skrivregler* avråder dock från den formen och rekommenderar »ska« som idag är vanligast. Här är det dock ett citat så därför återges exakt vad som står i källan. Det finns dock undantag som innebär att man både tar bort tecken från och lägger till i citat men tydliggör att så har skett.

Äldre texter kan vara ganska omständliga med exempelvis inskjutna bisatser. För att kärnbetydelsen tydligare ska framgå kan man därför utesluta den del av texten som inte är betydelseavgörande och markera det uteslutna med tre punkter: »Citerad text ... citerad text.«

Förkortningar och sammandragningar är ofta förekommande i äldre texter. Grundregeln i SGT är att lösa upp dessa förkortningar och sammandragningar men markera att så skett. Detta sker genom att den upplösta förkortningen eller sammandraget sätts inom hakparentes. Om det exakta citatet är

»9 P jord i Ekeby aff Anders Nilsson hwilka han aff Nils Larsson i Harbro d. 14. Jan: 1671 köpt derfore opbiuds 1 g:«

blir citatet med upplösningar av förkortningarna

»9 P[enningland] jord i Ekeby aff Anders Nilsson hwilka han aff Nils Larsson i Harbro d[en] 14 Jan[uari] 1671 köpt derfore opbiuds 1 g[ång-en]«

Ett annat exempel på att lägga till tecken är när citatet, uttryckt ur sitt sammanhang, har blivit svårt att förstå. Då kan man inskjuta en förklaring inom hakparenteser som tydliggör exempelvis en syftning: »Han [Anders Bengtsson] anförde ...«

De så kallade gåsfötterna kan vara svåra att hitta på datorn. På Windows kan man använda följande tangentbordskommandon: ALT + 174 (») och ALT + 175 («). Och på MacOS OPT + SHIFT + B (») respektive OPT + SHIFT + V («).

Sifferuttryck

I löpande text skrivs tal med bokstäver till och med talet tolv och därefter med siffror: ett, två, tre, ..., tio, elva, tolv, 13, 14, ... och första, ..., tolfte, 13:e, 14:e ...

– eller -?

I SGT används båda tecknen tankstreck och devis. Tankstreck – används främst i uttryck som beskriver en tidsperiod (men även omfång eller sträcka). I det sammanhanget ska det inte vara några mellanslag före och efter tankstreck. Exempelvis 1673–1775, inte 1673 - 1775 eller 1673-1775. I övrigt används oftast - (devisen)

exempelvis 1970-talet inte 1970-talet.

Om en text innehåller många bisatser så kan man använda tankstreck istället för kommatecken som variation. Tankstreck ska då omges av mellanslag. Alltså som alternativ för huvudsats, bisats används huvudsats – bisats inte huvudsats–bisats eller huvudsats - bisats.

Tankstreckets tangentbordskommandon är på Windows ALT + 150 och på MacOS OPT + -.

Datum

Datum skrivs alltid ut i klartext som exempelvis 2 juni 1787. Inte 2/6 1787, 1787 2/6 eller 1787-06-02. Saknas dag skriver man juni 1787. På samma sätt som förkortningar skrivs årtal normalt sett ut i sin helhet. Alltså 2006 och 2006–2012.

Parenteser och hakparenteser

Huvudregeln är att när parenteser används så är det vanliga parenteser som ska användas, det vill säga (och). I tre undantagsfall används dock hakparenteser. Se ovan om citat och nedan om namn.

Fotnoter

I SGT används fotnoter (noter placerade längst ned på sidan) men inte slutnoter (noterna samlas i slutet av artikeln). Fotnoter kan användas till två saker: källhänvisningar respektive utvidgningar från berättelsens röda tråd.

Oavsett syfte är den normala placeringen av fotnotsmarkören direkt efter en mening. Alltså här slutar meningen.²³ inte här slutar meningen.²³ eller här slutar meningen²³. Det ska alltså inte vara något mellanslag mellan meningens punkt och fotnotsmarkören och fotnoten bör inte föregå punkten som avslutar meningen.

Om en mening innehåller påståenden som hämtats från flera olika källor kan det vara lämpligt att skriva källhänvisningarna i en och samma fotnot.

Listor

I släktforskningsartiklar förekommer väldigt ofta olika slags listor. Den kan vara listor över personer, orter, persedlar i en bouppteckning men inte minst listor över källor. Listor kan skrivas på väldigt många sätt där de olika listelementen kan avgränsas på olika sätt.

Den enklaste listan består av bara två listelement där elementen avdelas med ordet och: listelement1 och listelement2. Exempelvis Anders och Bertil.

Om listan innehåller fler än två listelement avdelas dessa med ett kommatecken utom mellan näst sista och sista listelementen som avdelas med ordet och: listelement1, listelement2 och listelement3. Exempelvis Anders, Bertil och Caesar.

När listor blir mer omfattande bör man eftersträva att inte upprepa gemensamma beståndsdelar i listelementen.

Hur ska jag ange en ords lokalisering?

En ords lokalisering framgår ofta av sammanhanget i en artikel. Ibland kan det dock finnas anledning att uttryckligt ange lokaliseringen. Det sker med angivande av socken, härad/skeppslag och landskap. Vi följer här Svenskt ortnamnslexikon som använder den indelning som gällde 31 december 1951 (Wahlberg 2016).

Det var vid detta tillfälle antalet landskommuner minskade kraftigt och storkommunerna infördes. Församlingsindelningen då motsvarade ganska väl den sockendeling som fanns 1862 när landskommunerna infördes. Detta är också innan Svenska kyrkans skiljande från staten 31 december 1999 och de därpå följande sam-

Typ	Hänvisning	Post i litteraturförteckning
Bok	Sandberg (1948, s. 45)	Sandberg, A., (1948), <i>Linköpings stifts kyrkoarkivakter till och med år 1800. En arkivhistorisk undersökning</i> , Linköping. LIBRIS-ID: 8198069.
Bok i flera band	Szabad (2008, band 2, s. 601)	Szabad, C., (red.), (2008), <i>Supplement till Den introducerade svenska adelns ättartavlor, ursprungligen utgivna av Gustaf Elgenstierna</i> , Sveriges Släktforskarförbund. LIBRIS-ID: 10966215.
Tidskriftsartikel	Elm (2008)	Elm, O., (2008), »Vem var Olof Sonesson till Aranäs?«, <i>Svensk Genealogisk Tidskrift</i> 2008:2, s. 91–101. LIBRIS-ID: 10349591.
Tidskriftsartikel med DOI	Åstrand et al (2022)	Åstrand, P.-O., M. Edgélius, J. Magnusson & A. Wienberg, »Behöver Genealogiska Föreningen en digital tidskrift?«, <i>Släkthistoriska Studier</i> 2022:101, https://doi.org/10.55797/xxx-yyy .
Artikel i samlingsverk	Elm (2013, s. 168)	Elm, O., (2013), »Musikerfamiljen Grötter«, <i>Släktforsknars årsbok 2013</i> , s. 157–176, Sveriges Släktforskarförbund. LIBRIS-ID: 14588767.
Inlägg på Anbytarforum	Gunshaga (2020)	Gunshaga, M., (2020), <i>Anbytarforum – Forum – Personrelaterat – Släktnamn – Övriga släkter – B – Bredendick</i> . URL: https://forum.roter.se/index.php?topic=69003.msg1528400#msg1528400 . Besökt: 18 april 2021.
Webbsida	Ortnamnsregistret (2022)	[Ortnamnsregistret], (2022), https://www4.sprakochfolkminnen.se/NAU-ortnamn/helareg1.php Besökt: 9 januari 2022.

Tabell 1. Hänvisningar till litteratur.

manslagningarna av många församlingar.

Man skriver alltså **Harbro**, **Björnlunda socken**, **Daga härad**, **Södermanland**. Detta gör man första gången. När orten nämns nästa gång räcker det med **Harbro**. Man skriver alltså inte **Harbro**, **Björnlunda**, **Södermanlands län (D)**.

Hur ska jag ange och stava person- och släktnamnen?

Namnskicket i dag är annorlunda än det var i äldre tid. Historiskt måste man när det gäller personnamnen skilja mellan begreppen stavningsvarianter (olika stavningar som uttalas på ungefär samma sätt), namnformer (olika uttal på samma namn) och namn (samlingsbegrepp för namnformer med samma ursprung). En person med ett visst namn kan historiskt benämnas med såväl flera olika namnformer som stavningsvarianter. Olika namnformer och stavningar förekom i olika källor.

Exempel: Michael, Michaël och Mikael är tre stavningsvarianter av samma namnform. Mikael, Mikko och Mickel är olika namnformer av samma namn.

För de perioder då namnskicket var ambivalent och utan lagstiftning (i princip före 1901) gäller följande i SGT: För personnamnen används som huvudregel den normerande stavningen enligt *Så stavar du namnen. Sveriges släktforskarförbunds namnlista* (Skogsjö 1999). Namnlistans normalform för exemplet är Mikael. Undantaget är att använda den stavningsvariant som personen själv använde om det kan beläggas med samtida källor. Detta får dock betraktas som ett sällsynt undantag inte minst bland allmogen. Vid uttrycklig citering ur källor används alltid källans

Typ	Hänvisning	Post i källförteckning
Kyrkoarkiv	ULA, Skultuna kyrkoarkiv C:5 (s. 9)	[ULA =] Landsarkivet i Uppsala Skultuna kyrkoarkiv (SE/ULA/11343) C:5 Födelse- och dopbok 1742-1774
Riksarkivets mantalslängder	RA, Mantalslängder, Södermanlands län 1 (maskinpag. 62)	[RA =] Riksarkivet Mantalslängder 1642-1820 (SE/RA/55203) Södermanlands län 1 1652
Landskontors mantalslängder	ULA, Länsstyrelsen i Södermanlands län, Landskontoret I EII:11 (s. 89)	[ULA =] Landsarkivet i Uppsala Länsstyrelsen i Södermanlands län, Landskontoret I (SE/ULA/11034721) EII:11 Mantalslängd 1722
Renoverad dombok	VaLA, Göta hovrätt Advokatfiskalens arkiv EVIIAAAC:30 (s. 37)	[VaLA =] Landsarkivet i Vadstena Göta hovrätt Advokatfiskalens arkiv (SE/VaLA/03825) EVIIAAAC:30 Från underrätterna inkomna renovationer. Domböcker t o m 1700 från Jönköpings län 1631-1650 Östra härad
Konceptdombok	VaLA, Östra häradsrätts arkiv AIa:1 (s. 6)	[VaLA =] Landsarkivet i Vadstena Östra häradsrätts arkiv 1594-1949 (SE/VaLA/01656) AIa:1 Dombok vid ordinarie ting 1594-1595

Tabell 2. Hänvisningar till källor.

GLA	Landsarkivet i Göteborg	SSA	Stockholms stadsarkiv
HLA	Landsarkivet i Härnösand	ULA	Landsarkivet i Uppsala
KrA	Krigsarkivet	VA	Värmlandsarkiv
LLA	Landsarkivet i Lund	VaLA	Landsarkivet i Vadstena
MSA	Malmö stadsarkiv	ViLA	Landsarkivet i Visby
RA	Riksarkivet	ÖLA	Landsarkivet i Östersund

Tabell 3. Akronymen för de viktigaste arkivinstitutionerna.

version utan normering.

Vid redovisning av forskningsresultat som exempelvis identifikation av personer kan såväl stavningsvariant som namnform ha betydelse. Därför kan det ibland finnas skäl att ibland redovisa dessa.

Släktnamn bör redovisas på ett analogt sätt. Huvudregeln är att använda en normalform, exempelvis släktens stavning av namnet i dag. Undantaget är att om en person med samtida källmaterial själv kan beläggas ha använt ett släktnamn med en viss stavning ska detta användas. Personer ska inte tillskrivas släktnamn med mindre än att det kan dokumenteras i samtida källor. Samma sak gäller också patronymikon. Ibland kan det dock finnas behov av att vara tydlig och redovisa släktnamn och patronymikon om dessa följer av exempelvis födelsenotiser eller som resultat av utredningen även det saknas direkta källbelägg för dess användning. Det görs då så att dessa så att säga härledda namn sätts inom hakparentes.

Exempel: Anders [Persson] Vixelhem respektive Anders Persson Vixelhem. Redovisningen identifierar personerna samt säger indirekt att patronymikonet i det första fallet härletts och i det andra belagts med samtida källor.

Från och med redovisning av förhållanden efter 1901 används i första hand stavning och namnform från folkbokföringen och i andra de namnform och stav-

ningsvarianter som en person kan beläggas själv ha använt. Eftersom det ibland kan förekomma avsevärda skillnader mellan dessa två varianter bör man vid behov kommentera skillnaden.

Hur ska jag utforma käll- och litteraturhänvisningarna?

Inledning

Nedan görs en skillnad mellan källor och litteratur. Distinktionen är inte alltid lätt att tillämpa i praktiken men lite förenklat kan man säga att litteratur innehåller berättelser baserade på källor och främst förvaras i bibliotek och medan källor är kvarlämningar i form av texter från personers och institutioners verksamheter och främst förvaras i arkiv. Det finns dock så kallade källutgåvor som tryckts varför man gör en åtskillnad mellan otryckta och tryckta källor. Vad som nedan sägs om källor gäller därför otryckta källor men vad som sägs om litteratur gäller även tryckta källor.

I SGT är käll- och litteraturhänvisningarna uppdelade på en *hänvisning* och en *post*, där hänvisningen pekar på posten. Detta är alltså det så kallade *Harvard-systemets* princip. Hänvisningen sätts i löpande text eller i en fotnot medan posten återfinns i en käll- eller litteraturförteckningen i slutet av artikeln. Hänvisningen anger den använda arkivhandlingen eller litteraturen (boken/artikel) och var i arkivhandlingen eller boken/artikeln de uppgifter man hänvisar till återfinns. Käll- eller litteraturförteckningen är som en konsekvens uppdelad i *Otryckta källor* och *Tryckta källor och litteratur*.

Posten i källförteckningen talar om vilket arkiv som innehåller den använda arkivhandlingen och vilken arkivinstitution som förvarar arkivet. Den information som redovisas är den information som finns i Riksarkivets Nationell Arkivdatabas (NAD).

Posten i litteraturförteckningen anger en fullständig bibliografisk referens i enlighet med den information som finns om titeln i Kungliga bibliotekets nationella söktjänst Libris.

Att ange en specifik sida som använts

Litteratur har normalt sett sidorna numrerade (med ett annat ord *paginering*) och i normalfallet gäller samma sak arkivhandlingar. När man i en hänvisning ska ange att en specifik sida använts så görs det med användande av förkortningar. Här är alltså ett undantag från huvudregeln i SGT att förkortningar inte ska användas. Hänvisning till specifika sidor sker på samma sätt vad gäller arkivhandlingar och litteratur med användning av den av *Svenska skrivregler* rekommenderade förkortningen **s.** (inte **sid.**) för sidan/sidorna.

När man hänvisar till sidan 67 skriver man alltså **s. 67** inte **sid. 67**. Vill man hänvisa till sidorna 67–68 skriver man **s. 67f** där förkortningen f står för följande. Vill man hänvisa till en följd av tre eller fler sidor skriver man **s. 67ff**. Man kan också hänvisa till ett intervall av sidor genom **s. 67–73**.

Ett alternativ till paginering i arkivhandlingar är att varje blad är numrerat (*foliering*). Folionumret återfinns i en arkivhandling i de flesta fall på bladets framsida (*recto folio*, den rättvända sidan av bladet). För att hänvisa till bladets framsida skriver man **fol. 65r** där fol. är förkortningen för folio och r är förkortning av recto. För att hänvisa till baksidan av bladet skriver man **fol. 65v** där v är förkortning av verso (*verso folio*, på det vända bladet). Efter förkortningarna för recto och verso alltså

ingen punkt.

I husförhörslängder omfattar informationen om hushållens medlemmar ofta ett uppslags båda sidor men bara uppslagets vänstra sida är numrerad. För att förenkla och förtydliga kan man i detta fall hänvisa till hela uppslaget genom att skriva **uppslag 65**.

I arkivhandlingar kan både sidnummer och folionummer förekomma samtidigt. Man kan då ange båda. Exempelvis **s. 64/fol. 33v**. Ibland kan en av dessa vara maskinstansad (maskinpagerad eller maskinfoierad). Man bör då vara tydlig med vad som avses: Exempelvis **s. 64/maskinfo. 33v**.

Ibland saknar arkivhandlingen sidnummer, bladnummer eller liknande. Ofta kan arkivhandlingen dock ha en inre struktur som man kan ange för att precisera var uppgiften återfinns. Det kan handla om datum, ordningsnummer, paragrafnummer etc. Man anger då dessa som alternativ till sidnummer. Exempelvis: **12 juni 1673, # 34 1673, § 14 1673** och **vinterting 1678**. Nummertecknet # ska liksom paragraftecknet omges av mellanslag. Alltså inte **#34 1673** eller **§14 1673**.

Om såväl sid- och bladnummer som *varje annan* inneboende struktur saknas som kan ge en beskrivning om var uppgiften kan återfinnas anger man bara **opagerad** för att markera att frånvaron av sidhänvisning inte är ett förbiseende.

Hänvisningar till litteratur

Hänvisningarna till litteratur följer modellen *författarnamn + utgivningsår + eventuellt sidnummer*. Exempelvis **Sandberg (1948)** för hänvisning till hela verket och **Sandberg (1948, s. 45)** för hänvisning till en sida i verket. För att få hela den bibliografiska posten går man till litteraturförteckningen. Se TABELL 1.

Om man hänvisar till flera verk en författare publicerat samma år separeras dessa med en gemen bokstav efter tryckåret: **Elm (2008a, s. 38), Elm (2008b, s. 105)** etc.

Ibland hänvisar man inte direkt till litteratur i löpande text eller i fotnoter. Istället införs hänvisningen i slutet av texten inom parenteser (vänsterparentesen sätts framför författarnamnet) antingen i slutet av en mening eller efter ett styckes sista mening till exempel **(Elm 2008, s. 38)**. Dock inte **(Elm (2008, s. 38))**.

Inlägg på diskussionsforum samt sidor på Internet räknas som litteratur. För dessa anges när de besöktes. I diskussionsforumens inlägg finns naturligen utgivningsår men sidor på nätet får som utgivningsår det år man besökte dem. Ofta får man för sådana sidor konstruera »författarnamn« och att de är tillverkade framgår av att författarnamnet sätts inom hakparenteser i posten.

Även om det bör ske sparsamt kan det ibland passa att i den löpande texten omnämnda ett bokverk, vars titel då kursiveras.

Akronymen DOI står för *Digital Object Identifier* och är en ISO-standard för att unikt identifiera digitala objekt. Det används inom den akademiska forskningen där de flesta publikationer idag förekommer digitalt. Eftersom GF från och med 2022 publicerar den helt digitala tidskriften *Släkthistoriska studier* (SHS) och detta sker i samarbete med *Kungliga Biblioteket* så har GF blivit tilldelat ett DOI som kommer att användas för artiklarna i SHS. Exemplet i TABELL 1 visar hur DOI sätts in i posten i litteraturlistan för en artikel publicerad i SHS.

Hänvisningar till arkivmaterial

Allmänt

Hänvisningen till arkivmaterial följer modellen *arkivnamn + arkivhandlingens signum + sidnummer* och liknar alltså hänvisningen till litteraturförteckningen. Ex-

empelvis *Skultuna kyrkoarkiv C:5* (s. 9) där *Skultuna kyrkoarkiv* är arkivnamnet, *C:5* arkivhandlingens signum och sist sidnumret inom parentes. Arkivnamn och arkivhandlingens signum motsvarar alltså litteraturens författarnamn. Första gången ett arkivnamn nämns ska det dock föregås av en akronym som indikerar arkivinstitutionen: *ULA, Skultuna kyrkoarkiv C:5* (s. 9) där ULA betyder Landsarkivet i Uppsala. Akronymen ska sedan finnas angiven i anslutning till arkivinstitutionens namn i källförteckningen. Se TABELL 2 för exempel. TABELL 3 innehåller en lista på akronymer för de viktigaste arkivinstitutionerna.

Grundregeln är alltså att använda det fullständiga arkivnamnet och arkivhandlingens signum. Innehållet i arkivhandlingen beskrivs istället i källförteckningen. Endast om arkivnamnet är extremt långt kan en kortform behöva konstrueras för det. På samma sätt som med litteraturhänvisningar kan en källhänvisning sättas i slutet på en mening. På samma sätt som med litteraturhänvisningen sätts den inom parentes och den parentes som omsluter sidangivelsen i källan utgår. Alltså (*ULA, Skultuna kyrkoarkiv C:5, s. 9*), inte (*ULA, Skultuna kyrkoarkiv C:5 (s. 9)*).

I källförteckningen skrivs sedan varje arkivinstitution in endast en gång. Arkivinstitutionerna listas i bokstavsordning. Om exemplen ovan skulle bli en källförteckning skulle alltså Landsarkivet Vadstena få två stycken arkiv förtecknade under sig, de två domstolsarkiven:

[VaLA =] Landsarkivet i Vadstena

Göta hovrätt Advokatfiskalens arkiv (SE/VaLA/03825)

EVIIAAAC:30 Från underrätterna inkomna renovationer. Dom
böcker t o m 1700 från Jönköpings län 1631–1650 Östra härad

Östra häradsrätts arkiv 1594–1949 (SE/VaLA/01656)

AIa:1 Dombok vid ordinarie ting 1594–1595

Observera att efter signum så kommer volymens beskrivning i enlighet med vad som anges i NAD.

Förenklingar

Källhänvisningarna kan i en del fall bli mycket omfattande samtidigt som den information de tillför kan vara begränsad. Det gäller exempelvis händelserna född, vigd och död om dessa händelser kan beläggas genom födelsenotis, vigselnotis respektive dödnotis som finns på förväntad plats i kyrkboken. I SGT tillämpar vi därför regeln att om så är fallet så ska man inte sätta ut hänvisningar. Däremot ska poster för de kyrkböcker som använts finnas med i källförteckningen.

En ytterligare förenkling är att om mantalslängder används för att belägga var en person bott under en längre tid kan man ange hänvisningar endast första och sista året personen är belagd. Poster för samtliga använda mantalslängder ska tas dock tas med i källförteckningen.

Källhänvisningarna från Riksarkivet och Arkiv Digital

De flesta släktforskare får tillgång till offentliga arkivmaterialen via Riksarkivets Digitala forskarsal eller Arkiv Digital (AD). Båda dessa tjänster ger användaren möjlighet att kopiera vad som kallas källhänvisningar till den aktuella sidan i arkivhandlingen. Här är två exempel:

1. Födelsebok från Skultuna kyrkoarkiv:
 - RA: Skultuna kyrkoarkiv, Födelse- och dopböcker, SE/ULA/11343/C/5 (1742-1774), bildid: C0020454_00014, sida 8.
 - AD: Skultuna (U) C:5 (1742-1774) Bild 10 / sid 9 (AID: v74109.b10.s9,

NAD: SE/ULA/11343).

2. Bouppteckning från Stockholms stad:

- RA: Justitiekollegium 1637-1856, Förmyndarkammaren 1667-1924, Rådhusrättens 1:a avdelning 1850-1924, Bouppteckningar, SE/SSA/0145A/F 1/F 1 A/72 (1711), bildid: C0107553_00117.
- AD: Stockholms rådhusrätt 1:a avdelning (A, AB) F1A:72 (1711) Bild 1140 / sid 1035 (AID: v222370.b1140.s1035, NAD: SE/SSA/0145a).

Vi ser direkt att vi inte direkt kan använda dessa som källhänvisningar i SGT även om vi erhåller information som vi kan använda för konstruera källhänvisningarna för SGT. NAD är normen när det gäller nomenklaturen för arkivhandlingar i SGT. Uppgifterna i RA Digitala forskarsal är alltså desamma som de som används i NAD, även om vi paketerar uppgifterna annorlunda i SGT. Vi kan alltså direkt använda uppgifterna från RA.

Samma sak gäller inte uppgifterna i AD. Arkivnamnen i AD är exempelvis inte korrekta. Det finns exempelvis inget arkiv som heter *Skultuna (U)*. Det har dels att göra med att AD systematiskt har felaktiga namn på kyrkoarkiven (punkt 1 ovan) men det har också att göra med att ändringar kan ha skett i NAD efter det att AD fotograferat källan och att därför dessa ändringar inte återspeglas hos AD (punkt 2 ovan). Om man använder AD måste arkivnamnen alltid kontrolleras i NAD.

Man bör i båda fallen vara observant på de uppgivna sidorna. Normalt sett visas hela uppslag på bilderna. Man måste dock kontrollera vilken sida på uppslaget som det uppgivna sidnumret avser. Exemplet i punkten 1 ovan kan illustrera problemet. Volymen från Skultuna är sidnumrerad där vänster sida i uppslaget är nummer 8 och höger sida nummer 9. RA rapporterar sidan 8 för uppslaget medan AD rapporterar sidan 9. Man skiljer heller inte mellan sidnumrering och bladnumrering. Exemplet i punkten 2 avser en volym som är bladnumrerad. RA rapporterar i sin källhänvisning inte något sidnummer eller bladnummer. Arkiv Digital rapporterar dock detta som s. 1035. I själva verket är det alltså fol. 1035r om högernsidan i uppslaget avses och fol. 1034v om vänstersidan i uppslaget avses.

Användningen digitala bildid från RA och AD

Är källan digitaliserad ska digitala bildidnummer från RA och AD komplettera källhänvisningen

- om källan är helt eller delvis är opaginerad eller
- har mer än en pagineringsserie.

Det sker genom att man använder formatet exempelvis [Jönköpings Kristina kyrkoarkiv F:4 \(opaginerad; RA bildid A0008720_00007\)](#) eller [Jönköpings Kristina kyrkoarkiv F:4 \(opaginerad; AD bildid v34682.b8\)](#).

Om källmaterialet kan betraktas som relativt okänt för släktforskare eller svår-tillgängligt rekommenderas att bildid får komplettera hänvisningen exempelvis [Justitiekollegium 1637-1856, Förmyndarkammaren 1667-1924, Rådhusrättens 1:a avdelning 1850-1924 F1A:72 \(fol. 1035r; RA bildid: C0107553_00117\)](#) eller [Justitiekollegium 1637-1856, Förmyndarkammaren 1667-1924, Rådhusrättens 1:a avdelning 1850-1924 F1A:72 \(fol. 1035r; AD bildid: v222370.b1140.s1035\)](#). Arkivet i exemplet är det enda där SGT i dag använder en kortform för arkivnamnet i käll-

hänvisningen, Justitiekollegium. Med användning av förkortningen blir det då i fallet AD det mer lätthanterliga [Justitiekollegium F1A:72 \(fol. 1035r; AD bildid: v222370. b1140\)](#).

Grafiska släkttavlor

Grafiska släkttavlor bör hållas enkla, sammanfatta och ge översikt till resultat som presenteras i texten. De ska inte presentera nya uppgifter och inte innehålla källhänvisningar. Uppgifterna bör begränsas till namn, födelseår, dödsår, yrke, bostadsort samt motsvarande för make/maka om dessa redovisas. I mer omfattande tavlor kan informationen om varje person behöva begränsas ytterligare.

Man kan rita släkttavlor för hand, skanna och skicka in. Redaktionen reproducerar sedan släkttavlorna för användning i artikeln. Man kan även enkelt skapa sina egna tavlor med tabellfunktionen i ordbehandlaren som följande exempel visar:

Utgångspunkten för ovanstående grafiska tavla var en tabell med sju rader och tre kolumner:

	Jonas Mikaelsson borgmästare i Gävle d. 1649	
	Lars Jonsson Behm bergsman i Gruvriset, Stora Kopparberg d. 1675	
Anna [Larsdotter] Behm f. senast 1666 d. 1740		Lars Larsson Behm bergsman i Gruvriset, fältväbel f. 1675 d. 1713

Lars Johansson Behm bergsmän i Bröten, Vika f. 1704 d. 1790		Lars Anders Behm Larsson målare i Nora stad f. 1703 d. 1759
---	--	---

Den har sedan bearbetats för att få det slutliga utseendet genom att celler delats och sammanslagits, linjer skapats etc. Varje generation i tavlan behöver alltså en plus en rad och antalet kolumner beräknas som två gånger antalet personer i den generation som rymmer flest personer. Vid behov kan man lägga tavlan på en separat sida i liggande A4-format.

Författarpresentation

Författarna i SGT presenteras i respektive nummer med en kort presentation och ett aktuellt fotografi. Presentationen ska vara enligt följande format:

Förnamn Efternamn, Bostadsort (Postadress). Född år. Nuvarande sysselsättning/yrke/eventuell akademisk examen, i förekommande fall (pensionär) tidigare sysselsättning/yrke. Nuvarande uppdrag i släktforskarrörelsen. Publikationer där släktforskningsresultat och liknande tidigare publicerats. Utmärkelser.

Presentationen ska alltså inte ge en fullständig levnadsbeskrivning (curriculum vitæ) utan beskriva nuvarande uppdrag inom släktforskarrörelsen och kort berätta var man skrivit om släktforskning tidigare. Se aktuella nummer av SGT för exempel.

Litteraturförteckning

Carroll, L., (1983), *Alice i underlandet*, Bonniers Juniorförlag AB. LIBRIS-ID: 7285433. ISBN: 914850776880.

Karlsson, O., (red.), (2017), *Svenska skrivregler*, Fjärde upplagan, Språkrådets skrifter 22, Liber. LIBRIS-ID: 20167622. ISBN: 9789147111497.

Lundholm, M., (2016), *Källkritik och källhänvisningar*, Handbok 11, Sveriges släktforskarförbund. LIBRIS-ID: 19670098. ISBN: 9789188341020.

Skogsjö, H., (1999), »Så stavar du namnen. Släktforskarförbundets namnlista (2 upplagan)«, Släktforskarnas årsbok 1999, s. 25–66.

Tegnér, E., (1943), »Epilog. Vid Magister-Promotionen i Lund 1820. Av Promotor«, s. 151–159 i E. Tegnér, *Dikter i urval av Johannes Edfeldt*, Albert Bonniers Förlag. LIBRIS-ID: 3119365.

Wahlberg, M., (red.), (2016), *Svenskt ortnamnslexikon*. Utarbetat av Språk och folkminnesinstitutet och Institutionen för nordiska språk vid Uppsala universitet, andra reviderade upplagan, Språk- och folkminnesinstitutet. LIBRIS-ID: 19711772. ISBN: 9789186959326.

Bilaga: Litteraturförteckning över genealogisk standardlitteratur

Här förtecknas ett urval av genealogiska standardverk med bibliografisk information på det sätt som den ska finnas i SGT. Använder man dessa verk kan man enkelt kopiera informationen härifrån.

[Adelskalendern =], (1854–), *Sveriges ridderskap och adels kalender*, Riddarhuset. LIBRIS-ID: 3683597. ISSN: 0347-9633f.

Almquist, J. A., (1909), *Bergskollegium och Bergslagsstaterna 1637–1857. Administrativa och biografiska anteckningar*, Meddelanden från Svenska Riksarkivet. Ny följd. Ser. 2, 3, Norstedt, LIBRIS-ID: 387824.

Almquist, J. A., (1931–1976), *Frälsegodsen i Sverige under storhetstiden med särskild hänsyn till proveniens och säteribildning*, Skrifter utgivna av svenska riksarkivet 1, Norstedts. LIBRIS-ID: 8200493.

Almquist, J. A., (1922–1923), *Den civila lokalförvaltningen i Sverige 1523–1630 med särskild hänsyn till den kamerala indelningen*, Meddelanden från Svenska Riksarkivet, Ny följd R:6, LIBRIS-ID: 8075391.

- Almquist, J. E., (1954–1955), *Lagsagor och domsagor i Sverige med särskild hänsyn till den judiciella indelningen*, Skrifter utgivna av Rättsgenetiska institutet vid Stockholms högskola 2, Norstedts. LIBRIS-ID: 54406.
- Almquist, J. E., (1960), *Herrgårdarna i Sverige under reformationstiden (1523–1611)*, Skrifter utgivna av Rättsgenetiska institutet vid Stockholms högskola 3. LIBRIS-ID: 8199097.
- Anrep, G., (1858–1864), *Svenska adelns ättar-taflor*, LIBRIS-ID: 482519.
- Brask, H., (1970), *Biskop Hans Brasks släktbok / utgiven av Personhistoriska samfundet genom Hans Gillingstam och Göran Setterkrans*. LIBRIS-id: 498789.
- Styffe, C. G., (1859–1884), *Bidrag till Skandinaviens historia ur utländska arkiver*. LIBRIS-ID: 198486.
- [DMS =], *Det medeltida Sverige*, (1972-), utgiven av Kommittén för det medeltida Sverige. LIBRIS-ID: 8200809.
- [DS =], (1829-), *Svenskt diplomatarium. Diplomatarium Suecanum*. LIBRIS-ID: 119728.
- Ekstrand, (1896– 1903), *Svenska landtmätare. Biografisk förteckning 1628–1900*, Sveriges lantmätarförening. LIBRIS-ID: 1730089.
- Elgenstierna, G., (1925–1936), *Den introducerade svenska adelns ättartavlor, med tillägg och rättelser*, Norstedt. LIBRIS-ID: 8576.
- [GIR =], (1861–1916), *Konung Gustaf den förstes registratur, utgiven av Riksarkivet genom Johan Axel Almquist*, Handlingar rörande Sveriges historia, Första serien. LIBRIS-ID: 8390061.
- Grape, H., (1951), *Postkontor och postmästare*. LIBRIS-ID: 21169.
- Grill, C. L., (1855–1858), *Statistiskt sammandrag af svenska indelningsverket, eller tabellariska förteckningar öfver arméens boställen samt öfver samtliga rusthåll och rothåll i riket*. LIBRIS-ID: 1784749.
- [HH =], (1861–1979), *Historiska handlingar, Kungl. Samfundet för utgifvande af handskrifter rörande Skandinaviens historia*, Stockholm. LIBRIS-ID: 3683566.
- [KL =], (1956–1978), *Kulturhistoriskt lexikon för nordisk medeltid från vikingatid till reformationstid*, Allhem. LIBRIS-ID: 153154.
- Lewenhaupt, A., (1920–1921), *Karl XII officerare. Biografiska anteckningar*, Norstedt, Stockholm, LIBRIS-ID: 20858241.
- [NE =], *Nationalencyklopedin. Ett uppslagsverk på vetenskaplig grund utarbetat på initiativ av Statens kulturråd*, (1989-1996), Bra böcker. LIBRIS-ID: 8211184.
- [NF =], (1904–1926), *Nordisk familjebok konversationslexikon och realencyklopedi*, Nordisk familjeboks förlag. LIBRIS-ID: 8072220.
- Raneke, J., (2001), *Svenska medeltidsvapen*, ny utgåva, Nya Doxa. LIBRIS-ID: 8397355, 8397803 och 8397817.
- Rosell, J. (red.), (2019), *Riddarhusets vapensköldar*, Riddarhusdirektionen. LIBRIS-ID: x78pcjswvxcg4z0g.
- [RPB =], (1866–1872), *Svenska riks-arkivets pergamentsbref från och med år 1351. Förtecknade med angifvande af innehållet*, Stockholm. LIBRIS-ID: 384965.
- Rosenberg, C. M., (1882–1883), *Geografiskt-statistiskt handlexikon öfver Sverige efter nyaste, hufvudsakligen officiella källor utarbetadt af C. M. Rosenberg, A. V. Carlsson*, Stockholm. LIBRIS-ID: 8075202.
- Samzelius, H., (1898–1902), *Kongl. skogs- och jägeristaten. Biografiska studier 1539–1898 jämte en historisk inledning*. LIBRIS-ID: 788710.
- [SAOL =] Svenska akademien, (2015), *Svenska akademiens ordlista över svenska språket*, 14:e upplagan. LIBRIS-ID: 17044519. ISBN: 978913060125.
- [SAOB =] Svenska akademien, (1893-), *Ordbok över svenska språket, Gleeupska universitetsbokhandeln*. LIBRIS-ID: 8201689.
- [SBL =], (1918-), *Svenskt biografiskt lexikon*, B. Boëthius, B. Hildebrand & G. Nilzén, (red.), *Svensk biografiskt lexikon*. LIBRIS-ID: 8200870.
- [SD =], (1875–1904), *Svenskt diplomatarium från och med år 1401, utgivet genom C. Silfverstolpe & K. H. Karlsson*. LIBRIS-ID: 386114.
- [SMoK =], Bohman, N., och T. Dahl, (1942–1955), *Svenska män och kvinnor. Biografisk uppslagsbok*, Bonnier. LIBRIS-ID: 53799.
- [SMP =], (1967-), *Sveriges medeltida personnamn*, Arkivet för ordbok över Sveriges medeltida personnamn. LIBRIS-ID: 143247.
- [SMR =], (1937), *Svenska medeltidsregister. Förteckning över urkunder till Sveriges historia 1434–1441*, utgivna av S. Tunberg genom B. Enander, K. Kumlien & R. Svanström. LIBRIS-ID: 384941.

- [SRA =], (1887–1954), *Svenska riksdagsakter jämte andra handlingar som höra till statsförfattningens historia under tidehvarvet 1521–1718*, Stockholm. LIBRIS-ID: 8208170.
- [SSK =], (1911–), *Svenska slätkkalendern*, Föreningen svenska slätkkalendern. LIBRIS-ID: 3684373. ISSN: 0348-419X.
- [SSS =], (1995–), *Svenska smedsläkter*, Föreningen för smedslätkforskning (utgivare). ISSN: 1402-7526. LIBRIS-ID: 8267443.
- [SU =], *Svensk uppslagsbok*, (1929-1937), Baltiska förlaget. LIBRIS-ID: 1335380.
- [SvA =], (1980–2004), *Svenska antavlor*, Genealogisk Ungdom & Sveriges slätkforskarförbund. LIBRIS-ID: 3685975. ISSN: 0349-1714.
- Szabad, C., (red.), (2008), *Supplement till Den introducerade svenska adelns ättartavlor, ursprungligen utgivna av Gustaf Elgenstierna*, Sveriges Slätkforskarförbund, LIBRIS-ID: 10966215.
- Åberg, A., (1975), »Smålands ryttare«, s. 13–130 i Lars O. Berg (red.), *Kungl. Smålands husarregementes historia*, Föreningen Smålandshusarers redaktionskommitté. LIBRIS-ID: 258818.
- [ÄSF =], (1957–2013), *Äldre svenska frälseläkter*, Riddarhusdirektionen. LIBRIS-ID: 12869.
- Örnberg, V., (1884–1908), *Svensk slätk-kalender & Svenska ättartal*. LIBRIS-ID: 952204 & 1718096.